

Titel: Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.

Citation: "Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17*, Poul Herman Höecke, 1770, s. 14. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_017-shoot-w1_017_002_p14_bZONE1447083/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

omstænder) begyndte Haarene ogsaa at formeere sig. Hvor-
 udever man og sandt paa af disses Ud at gjøre et
 Slags Tøy, som kaldtes Vadmel. Dette Slags Tøy
 var længe høit agtet, og blev i Forstningen kun haaret
 af de Fornemste; men saasom man havde da Sølv
 nok, varede det ikke længe, førend dette Tøy ogsaa
 maatte tiene de ringere til Overkioler. Disse vare dog
 i Begyndelsen næsten ikkun Haaren som deres Skinde
 Velse; men Eye-Kunsten begyndte nu ogsaa at udbrede
 sig og rage til.

Man veed, at vore gamle Forfædre gjorde mange
 lange Rejser Udenlands (thi Rejse-Syge har været lige-
 saa smitsom iblant de nordiske Folk, som Smaa-Kopper.
 Man vilde endog forekomme den ved Inoculationer og
 Indpøbnings-Huuse; saadant et blev anlagt i Sorø;
 men denne Rejse-Syge kunde dog ikke holdes inden sine
 Grændser, naagter den efterlod sig fortrædelige Ar i tem-
 me Punge, forvirrede Hierner, og svage Legemer, og
 snovlende Næser) En af disse Udsvæffere var kommet
 til Gallien, som nu kaldes Franckerige. Efter nogen
 Tids Forløb kom han hjem igien, beundret af alle og
 efterfulgt af den største Deel. Man betragtede ham,
 som de andre Dyr i Haven betragtede Aben, da den
 kom tilbage til Skoven fra det menneskelige Selskab.
 En beundrede Verme i hans Overkiol, en anden Hol-
 derne, en roeste Opslagene, en anden Lafferne. Intet
 var at laste paa denne allertiereste hjemkomne Overkiol.
 Alle skulde nu have sin Overkiol haaret som denne.
 Klæde-Dannerne vare nu med al deres Skarpsindighed
 ilde til Mode; Ingen of dem havde seet saadan en
 Overkiol af saa selsomt et Snit. En stial sig til at
 befige denne hjemkomne for, og en anden bag. En
 betragtede Langden, en anden Vidben, Kort: enhver
 anmærkede noget. Herpaa traade Klæde-Dannerne
 tilfammen, og det med saadanne dubsindige Mier, som
 de skulde trække ind i en Naadstue og holde et vigtig
 Naad til Stadens Beste, saaledes holdt de Naad over
 denne hjemkomne Overkiol: Hvorledes den maatte vare
 haaret, hvor meget der kunde gaae til, hvor længe man
 maatte